

I

*(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)***RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 684/92**

af 16. marts 1992

om fælles regler for international personbefordring med busRÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 75,under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger :

I henhold til Traktatens artikel 75, stk. 1, litra a), skal der
som led i den fælles transportpolitik bl.a. fastsættes fælles
regler for international personbefordring ad landevej ;sådanne regler er fastsat ved forordning nr. 117/66/
EØF ⁽⁴⁾, forordning (EØF) nr. 516/72 ⁽⁵⁾ og forordning
(EØF) nr. 517/72 ⁽⁶⁾, og nærværende forordning anfægter
ikke den grad af liberalisering, som er opnået ved nævnte
forordninger ;fri bevægelighed for tjenesteydelser er et grundlæggende
princip i den fælles transportpolitik og indebærer, at
transportvirksomheder fra alle medlemsstaterne uden
forskelsbehandling på grundlag af nationalitet eller hjem-
sted skal have adgang til de internationale transportmar-
keder ;der bør på visse betingelser indføres en fleksibel ordning
for pendulkørsel med indlogering, for speciel rutekørselog for visse former for lejlighedsvis kørsel, således at
markedets krav kan imødekommes ;rutekørsel og pendulkørsel uden indlogering bør fortsat
kun kunne udføres på grundlag af tilladelser, men med
visse ændringer, navnlig for så vidt angår
fremgangsmåden for meddelelse af tilladelse ;det bør sikres, at Traktatens konkurrenceregler overhol-
des ;de administrative formaliteter bør lettes i videst muligt
omfang, uden at kontrol- og straffeforanstaltninger, som
kan sikre den korrekte anvendelse af denne forordning,
dog opgives ;medlemsstaterne bør træffe de nødvendige foranstalt-
ninger til gennemførelsen af denne forordning ;Kommissionen skal forelægge en rapport om anvendelse
af denne forordning, og der bør på grundlag af denne
rapport træffes afgørelse om eventuelle fremtidige foran-
staltninger på området —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

AFDELING I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

*Artikel 1***Anvendelsesområde**1. Denne forordning finder anvendelse på international
personbefordring med bus på Fællesskabets område, som
udføres for andres eller for egen regning af transportvirk-
somheder, der er etableret i en medlemsstat i overens-
stemmelse med denne stats lovgivning, med køretøjer, der
er registreret i samme medlemsstat, og som ved deres⁽¹⁾ EFT nr. C 120 af 6. 5. 1987, s. 9,
EFT nr. C 301 af 26. 11. 1988, s. 5, og
EFT nr. C 31 af 7. 2. 1989, s. 9.⁽²⁾ EFT nr. C 94 af 11. 4. 1988, s. 126.⁽³⁾ EFT nr. C 356 af 31. 12. 1987, s. 62.⁽⁴⁾ EFT nr. 147 af 9. 8. 1966, s. 2688/66.⁽⁵⁾ EFT nr. L 67 af 20. 3. 1972, s. 13. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2778/78 (EFT nr. L 333 af 30. 11. 1978, s. 4).⁽⁶⁾ EFT nr. L 67 af 20. 3. 1972, s. 19. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1301/78 (EFT nr. L 158 af 16. 6. 1978, s. 1).

indretning og udstyr er egnede og bestemt til at befordre mere end ni personer, føreren indbefattet, samt på tomkørsel i forbindelse med disse former for befordring.

Den omstændighed, at kørslen afbrydes af en strækning, der tilbagelægges med en anden transportform, eller hvor der skiftes køretøj, berører ikke anvendelsen af denne forordning.

2. I forbindelse med befordring fra en medlemsstat til et tredjeland og omvendt finder denne forordning anvendelse på den strækning, der tilbagelægges på optagnings- eller afsætningsmedlemsstatens område, så snart den nødvendige aftale mellem Fællesskabet og det pågældende tredjeland er indgået.

3. Indtil der er indgået aftaler mellem Fællesskabet og de pågældende tredjelande, berører denne forordning ikke bestemmelser vedrørende den i stk. 2 omhandlede transport, som henhører under bilaterale aftaler mellem en medlemsstat og de pågældende tredjelande. Medlemsstaterne bestræber sig dog på at justere disse aftaler med henblik på overholdelse af princippet om, at der ikke må ske forskelsbehandling af transportvirksomheder i Fællesskabet.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning anvendes følgende definitioner:

1. Rutekørsel

1.1. Ved rutekørsel forstås personbefordring efter faste tidsintervaller og i en bestemt trafikforbindelse, hvor på- og afstigning kan ske ved forud fastsatte stoppesteder. Rutekørsel kan benyttes af alle, uanset om der eventuelt skal foretages reservation.

1.2. Uanset hvem der organiserer befordringen, betragtes befordring af bestemte kategorier af passagerer, hvorved andre passagerer udelukkes, ligeledes som rutekørsel, såfremt den finder sted på de i nr. 1.1 anførte betingelser. Den pågældende befordring betegnes som »speciel rutekørsel«.

Speciel rutekørsel omfatter bl.a.:

- a) befordring af arbejdstagere mellem bopæl og arbejde
- b) befordring af skoleelever og studerende mellem bopæl og uddannelsesinstitution
- c) befordring af militærpersonale og dets familie mellem oprindelsesstat og kaserneområde
- d) grænseoverskridende bytransport.

Det forhold, at den specielle kørsel tilrettelægges efter brugernes varierende behov, ændrer ikke dens karakter af rutekørsel.

1.3. Tilrettelæggelse af parallel eller midlertidig kørsel for samme passagerkreds som for den eksisterende rutekørsel, indsættelse af ekstra køretøjer og kørsel med mindre intervaller samt den omstændighed, at den eksisterende rutekørsel foretages uden stop ved visse stoppesteder eller med stop ved yderligere stoppesteder, er underkastet de samme regler som den eksisterende rutekørsel.

2. Pendulkørsel

2.1. Ved pendulkørsel forstås befordring, der er tilrettelagt med henblik på ved flere ud- og tilbageture at bringe en gruppe passagerer, der er organiseret på forhånd, fra samme afgangsområde til samme bestemmelsesområde. Disse grupper, der er sammensat af passagerer, der har tilbagelagt udturen, bringes ved en senere tur tilbage til afgangsstedet. Ved afgang- og bestemmelsesområde forstås henholdsvis afgang- og bestemmelsesstedet samt steder beliggende inden for en radius af 50 m herfra.

Uden for afgang- og bestemmelsesområdet kan grupper henholdsvis tages op eller sættes af på højst tre forskellige steder.

Afgang- eller bestemmelsesområdet og de øvrige optagnings- og afsætningssteder kan dække et eller flere medlemsstaters område.

2.2. Pendulkørsel med indlogering omfatter ud over transporten indlogering, med eller uden måltider, på bestemmelsesstedet og eventuelt under rejsen, af mindst 80 % af passagererne.

Passagerernes ophold på bestemmelsesstedet skal omfatte mindst to nætter.

Pendulkørsel med indlogering kan udføres af en gruppe transportvirksomheder, der handler på samme ordregivers vegne, og passagererne kan:

- foretage hjemrejsen med en anden transportvirksomhed fra samme gruppe end på udrejsen
- eller undervejs tage en tilsluttende forbindelse med en anden transportvirksomhed fra samme gruppe på et af medlemsstaternes områder.

Disse transportvirksomheders navne samt tilslutningspunkterne undervejs meddeles til vedkommende medlemsstaters kompetente myndigheder efter nærmere regler, som Kommissionen fastsætter efter høring af medlemsstaterne.

2.3. I nærværende nr. 2 forstås ved en gruppe, som er organiseret på forhånd, en gruppe, for hvem en ansvarlig organisation eller person i overensstemmelse med hjemstedsstatens regler har påtaget sig at indgå aftalen eller forestå den samlede betaling af ydelsen, eller fra hvem denne organisation eller person har modtaget alle bestillinger og betalinger inden afrejsen.

3. Lejlighedsvis kørsel

3.1. Ved lejlighedsvis kørsel forstås befording, der hverken svarer til definitionen af rutekørsel eller definitionen af pendulkørsel.

Sådan befording omfatter :

- a) rundture, dvs. kørsel, der udføres med ét og samme køretøj, som beforder en eller flere grupper af passagerer, der er organiseret på forhånd, og bringer hver gruppe tilbage til afgangstedet
- b) kørsel
 - med grupper af passagerer, som er organiseret på forhånd, og hvor passagererne ikke bringes tilbage til afgangstedet under samme rejse, og
 - som i tilfælde af, at der er et ophold på bestemmelsesstedet, ligeledes omfatter indlogering eller andre turisttjenesteydelser, som ikke har tilknytning til befordingen eller indlogeringen
- c) kørsel, der tilrettelægges i forbindelse med særlige begivenheder såsom seminarer, konferencer samt kultur- og sportsarrangementer, og som ikke svarer til definitionerne i litra a) og b)
- d) kørsel, der er nævnt i bilaget til denne forordning
- e) kørsel, der ikke opfylder kriterierne i litra a) til d) kaldet øvrige former for kørsel.

3.2. I nærværende nr. 3 forstås ved en gruppe, som er organiseret på forhånd, en gruppe

a) for hvem en ansvarlig organisation eller person i overensstemmelse med hjemstedsstatens regler har påtaget sig at indgå aftalen eller forestå den samlede betaling af ydelsen, eller fra hvem denne organisation eller person har modtaget alle bestillinger og betalinger inden afrejsen, og

b) som mindst består af :

- enten tolv personer
- eller et antal personer, der svarer til 40 % eller mere af køretøjets kapacitet, føreren ikke indbefattet.

3.3. Kørsel som omhandlet i nærværende nr. 3 mister ikke sin karakter af lejlighedsvis kørsel, fordi den foretages med en vis regelmæssighed.

3.4. Lejlighedsvis kørsel kan udføres af en gruppe transportvirksomheder, der handler på samme ordregivers vegne, og passagererne kan tage en forbindelse

undervejs på et af medlemsstaternes områder med en anden transportvirksomhed fra samme gruppe.

Disse transportvirksomheders navne samt tilslutningspunkterne undervejs meddeles til vedkommende medlemsstats kompetente myndigheder efter nærmere regler, som Kommissionen fastsætter efter høring af medlemsstaterne.

4. Personbefordring for egen regning

Ved personbefordring for egen regning forstås personbefordring, som en virksomhed udfører for sine egne arbejdstagere, eller som en sammenslutning, der ikke arbejder med gevinst for øje, udfører for sine medlemmer inden for rammerne af sit formål, forudsat

- at personbefordring kun udgør en biaktivitet for virksomheden eller sammenslutningen
- at de benyttede køretøjer er virksomhedens eller sammenslutningens ejendom, er købt på afbetaling af den eller er omfattet af en langvarig leasing-aftale og føres af en ansat i virksomheden eller et medlem af sammenslutningen.

Artikel 3

Fri udøvelse af befordringsvirksomhed

1. En transportvirksomhed, der udfører personbefordring for andres regning i henhold til artikel 1, kan udføre denne befordring, som defineret i artikel 2, uden forskelsbehandling på grundlag af nationalitet eller hjemsted, hvis den

- i den medlemsstat, hvor den har hjemsted, har tilladelse til at udføre personbefordring med bus i form af rutekørsel, pendulkørsel eller lejlighedsvis kørsel
- opfylder betingelserne i fællesskabsbestemmelserne om adgang til erhvervet med personbefordring ad landevej i indenlandsk og international transport
- overholder bestemmelserne om trafikikkerhed gældende for køretøjer og førere heraf.

2. En transportvirksomhed, der udfører personbefordring for egen regning i henhold til artikel 1, kan udføre befordring, som defineret i artikel 13, uden forskelsbehandling på grundlag af nationalitet eller hjemsted, hvis den :

- i den medlemsstat, hvor den har hjemsted, har tilladelse til at udføre personbefordring med bus på de betingelser for adgang til markedet, der er fastsat i national lovgivning
- overholder bestemmelserne om trafikikkerhed gældende for køretøjer og førere heraf.

*Artikel 4***Adgang til markedet**

1. Der kræves ingen tilladelse for pendulkørsel med indlogering, som defineret i artikel 2, nr. 2.2, og for lejlighedsvis kørsel, som defineret i artikel 2, nr. 3.1, litra a), b), c) og d).
2. Der kræves ingen tilladelse for speciel rutekørsel, som defineret i artikel 2, nr. 1.2, andet afsnit, litra a), b), c) og d), hvis den er omfattet af en kontrakt mellem den, der har tilrettelagt kørslen, og transportvirksomheden.
3. Der kræves ligeledes ingen tilladelse for tomkørsel i forbindelse med den kørsel, der er omhandlet i stk. 1 og 2.
4. Rutekørsel og pendulkørsel uden indlogering kræver tilladelse efter artikel 5 til 10. Øvrige former for lejlighedsvis kørsel, der er defineret i artikel 2, nr. 3.1, litra e), samt anden rutekørsel eller speciel rutekørsel end den i stk. 2 i nærværende artikel nævnte, kræver ligeledes tilladelse efter disse artikler.
5. Ordningen for befordring for egen regning er fastlagt i artikel 13.

AFDELING II

RUTEKØRSEL OG PENDULKØRSEL UDEN INDLOGERING OG ANDEN KØRSEL, DER KRÆVER TILLADELSE*Artikel 5***Tilladelsens art**

1. Tilladelsen udstedes i transportvirksomhedens navn og kan ikke overdrages. Den virksomhed, der har fået tilladelsen, kan dog med den i artikel 6, stk. 1, nævnte myndigheds samtykke udføre befordringen gennem en underleverandør. I så fald angives navnet på sidstnævnte virksomhed og dens rolle som underleverandør på tilladelsen. Underleverandøren skal opfylde kravene i artikel 3, stk. 1.

Hvis rutekørsel eller pendulkørsel uden indlogering udføres af flere virksomheder i forening, udstedes tilladelsen i alle de deltagende virksomheders navn. Den udleveres til den ledende virksomhed med kopi til de øvrige virksomheder. Navnene på samtlige virksomheder angives på tilladelsen.

2. Tilladelserne gælder for højst fem år for rutekørsel og højst to år for pendulkørsel uden indlogering. Der kan fastsættes en kortere gyldighedsperiode enten på anmodning af ansøgeren, eller efter fælles overenskomst mellem

de kompetente myndigheder i de medlemsstater, på hvis område passagerer tages op eller sættes af.

3. Tilladelserne skal indeholde følgende oplysninger:

- a) kørselens art
- b) ruten, navnlig afgang- og bestemmelsessted
- c) tilladelsens gyldighedsperiode
- d) for rutekørsel stoppesteder og køreplaner.

4. Tilladelserne skal svare til en model, der er fastlagt af Kommissionen efter høring af medlemsstaterne.

5. Tilladelsen giver transportvirksomheden eller -virksomhederne ret til at udføre rutekørsel og pendulkørsel uden indlogering i alle de medlemsstater, hvis område ruten passerer.

*Artikel 6***Indgivelse af ansøgning om tilladelse**

1. Ansøgning om tilladelse indgives til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, på hvis område udgangspunktet er beliggende, i det følgende benævnt »den tilladelsesudstedende myndighed».

I forbindelse med rutekørsel forstås ved udgangspunkt en af rutens endestationer.

2. Ansøgningerne skal svare til en model, der er fastlagt af Kommissionen efter høring af medlemsstaterne.

3. Ansøgeren afgiver til støtte for sin ansøgning om tilladelse alle yderligere oplysninger, som han skønner relevante, eller som den tilladelsesudstedende myndighed anmoder om.

*Artikel 7***Procedure for udstedelse af tilladelser**

1. Tilladelse gives efter aftale med de kompetente myndigheder i alle de medlemsstater, på hvis område passagerer tages op eller sættes af. Den tilladelsesudstedende myndighed sender de pågældende medlemsstater og de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvis område der køres igennem, uden at passagerer tages op eller sættes af, en kopi af ansøgningen samt af eventuelle andre relevante dokumenter og anfører sin egen vurdering.

2. De kompetente myndigheder i de medlemsstater, der er blevet anmodet om at give deres samtykke, meddeler den tilladelsesudstedende myndighed deres beslutning i løbet af to måneder. Denne frist regnes fra dagen for modtagelse af anmodningen. Har den tilladelsesudstedende myndighed ikke modtaget svar inden for nævnte frist, anses de pågældende myndigheder for at have givet deres godkendelse.

Myndighederne i de medlemsstater, hvis område der køres igennem, uden at passagerer tages op eller sættes af, kan meddele den tilladelsesudstedende myndighed deres bemærkninger inden for den i første afsnit fastsatte frist.

3. Den tilladelsesudstedende myndighed træffer afgørelse om ansøgningen inden tre måneder efter dagen for modtagelse af ansøgningen, jf. dog stk. 7 og 8.

4. a) Ansøgningen kan afslås,

- hvis ansøgeren ikke er i stand til at udføre den kørsel, for hvilken der ansøges om tilladelse, med materiel, som han har direkte råderet over
- hvis ansøgeren tidligere har overtrådt nationale eller internationale regler om vejtransport, herunder navnlig betingelser og krav i forbindelse med en tilladelse til at udføre international personbefordring, eller har begået alvorlige overtrædelser af bestemmelserne om trafikikkerhed, især vedrørende køretøjer og førernes køre- og hviletid
- hvis betingelserne for udstedelse af tilladelse ikke er opfyldt i forbindelse med en ansøgning om fornyelse af en tilladelse

b) ansøgningen kan ligeledes afslås,

- i) hvis det påvises, at den kørsel, for hvilken der ansøges om tilladelse, direkte vil kunne true en virksomhed, der udfører rutekørsel, for hvilken der allerede er givet tilladelse, bortset fra det tilfælde, hvor den pågældende rutekørsel kun udføres af en enkelt transportvirksomhed eller gruppe af transportvirksomheder; eller
- ii) hvis det påvises, at nævnte kørsel i alvorlig grad vil true levedygtigheden af tilsvarende jernbanekørsel på de pågældende direkte forbindelser
- iii) hvis det viser sig, at der kun ansøges om tilladelse til at udføre den mest indbringende af de kørselsformer, der findes på de pågældende forbindelser.

Den omstændighed, at en transportvirksomhed tilbyder priser, der er lavere end de priser, som andre vej- eller jernbanetransportvirksomheder tilbyder, eller den omstændighed, at andre vej- eller jernbanetransportvirksomheder allerede udfører kørsel på den pågældende forbindelse, kan ikke i sig selv begrunde, at ansøgningen afslås.

5. Den tilladelsesudstedende myndighed kan kun afslå ansøgninger af grunde, der er forenelige med denne forordning.

6. Hvis der på grundlag af den i stk. 1 nævnte procedure ikke opnås den nødvendige enighed, kan sagen forelægges for Kommissionen inden for den i stk. 3 fastsatte frist.

7. Efter at have hørt de berørte medlemsstater træffer Kommissionen inden seks uger en beslutning, som får virkning senest 30 dage efter, at den er meddelt de berørte medlemsstater.

8. Kommissionens beslutning er gyldig, indtil der opnås enighed mellem de berørte medlemsstater.

9. Når proceduren i denne artikel er afsluttet, giver den tilladelsesudstedende myndighed alle de i stk. 1 nævnte myndigheder meddelelse herom og sender dem eventuelt en kopi af tilladelsen; de kompetente myndigheder i transitstaterne kan give afkald på denne meddelelse.

Artikel 8

Udstedelse og fornyelse af tilladelse

1. Når proceduren i artikel 7 er afsluttet, giver den tilladelsesudstedende myndighed tilladelse eller afslår ansøgningen formelt.

2. Afslag på en ansøgning skal begrundes. Medlemsstaterne sikrer, at transportvirksomhederne har mulighed for at forsvare deres interesser, hvis deres ansøgning afslås.

3. Artikel 7 finder tilsvarende anvendelse på ansøgninger om fornyelse af en tilladelse eller om ændring af de betingelser, hvorunder den pågældende kørsel skal udføres.

I tilfælde af en mindre ændring af betingelserne for kørslen, navnlig tilpasning af takster og køreplan, er det tilstrækkeligt, at den tilladelsesudstedende myndighed meddeler de øvrige berørte medlemsstater disse oplysninger.

De berørte medlemsstater kan desuden aftale, at den tilladelsesudstedende myndighed på egen hånd kan træffe beslutning om ændring af betingelserne for kørslen.

Artikel 9

Tilladelsens ophør

1. En tilladelse til rutekørsel ophører ved gyldighedsperiodens udløb eller tre måneder efter, at den tilladelsesudstedende myndighed fra indehaveren af tilladelsen har modtaget meddelelse om, at han agter at ophøre med at drive ruten, jf. dog artikel 14 i forordning (EØF) nr. 1191/69⁽¹⁾. Meddelelsen skal begrundes.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 af 26. juni 1969 om medlemsstaternes fremgangsmåde med hensyn til de med grebet offentlig tjeneste forbundne forpligtelser inden for sektoren for transporter med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje (EFT nr. L 156 af 28. 6. 1969, s. 1). Forordningen er senest ændret forordning (EØF) nr. 1893/91 (EFT nr. L 169 af 29. 6. 1991, s. 1).

2. Bortfalder transportbehovet, nedsættes fristen i stk. 1 til en måned.
3. Den tilladelsesudstedende myndighed underretter de kompetente myndigheder i de andre berørte medlemsstater om tilladelsens ophør.
4. En tilladelse til pendulkørsel uden indlogering ophører på det tidspunkt, som indehaveren har anført i meddelelsen til den tilladelsesudstedende myndighed.
5. Indehaveren af tilladelsen skal ved passende bekendtgørelse og med en måneds varsel underrette brugerne om, at kørslen indstilles.

Artikel 10

Transportvirksomhedernes forpligtelser

1. En transportvirksomhed, der udfører rutekørsel, skal, undtagen i tilfælde af force majeure og indtil tilladelsesperiodens udløb, træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at befordringen opfylder kravene med hensyn til kontinuitet, regelmæssighed og kapacitet samt de øvrige vilkår, som er fastsat af den kompetente myndighed i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3.
2. Transportvirksomheden skal bekendtgøre rute, stoppesteder, køreplan, takster og de øvrige vilkår for driften, i det omfang disse ikke er fastsat i lovgivningen, således at oplysningerne er let tilgængelige for alle brugere.
3. Med forbehold af forordning (EØF) nr. 1191/69 kan de berørte medlemsstater, efter fælles overenskomst og efter aftale med tilladelsens indehaver, ændre vilkårene for driften af en rute.

AFDELING III

LEJLIGHEDSVIS KØRSEL, PENDULKØRSEL MED INDLOGERING OG ANDEN KØRSEL, DER IKKE KRÆVER TILLADELSE

Artikel 11

Kontroldokument

1. De former for kørsel, der er nævnt i artikel 4, stk. 1, finder sted i henhold til et kontroldokument.
2. Kontroldokumentet består af et kørselsblad og et hæfte med oversættelserne af kørselsbladet.
3. Transportvirksomheder, der udfører lejlighedsvis kørsel, pendulkørsel med indlogering og anden kørsel, der ikke kræver tilladelse, skal udfylde et kørselsblad inden hver tur.
4. Kørselsbladet skal mindst indeholde følgende oplysninger:
 - a) kørselens art
 - b) hovedruten
 - c) i tilfælde af pendulkørsel med indlogering varighed, dato eller ugedag for ud- og hjemrejse, afgang- og

bestemmelsesområdet samt de steder, hvor passagerer tages op og sættes af

d) den eller de berørte transportvirksomheder.

5. Kørselsbladshæfterne udleveres af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor transportvirksomheden har hjemsted, eller af et andet af disse myndigheder udpeget organ.

6. Kommissionen fastlægger efter høring af medlemsstaterne en model for kontroldokumentet samt de nærmere bestemmelser for anvendelsen af dette dokument.

Artikel 12

Lokale udflugter

I forbindelse med international pendulkørsel med indlogering og international lejlighedsvis kørsel kan en transportvirksomhed udføre lejlighedsvis kørsel (lokale udflugter) i en anden medlemsstat end den, hvori den har hjemsted.

Denne kørsel skal foregå med passagerer, som ikke har bopæl i den pågældende stat, og som forudgående er blevet befordret af samme transportvirksomhed i en af de i stk. 1 nævnte former for international kørsel, og skal foretages med samme køretøj eller et køretøj fra samme transportvirksomhed eller gruppe af transportvirksomheder.

AFDELING IV

BEFORDRING FOR EGEN REGNING

Artikel 13

1. Befordring ad vej for egen regning som defineret i artikel 2, nr. 4, er fritaget for enhver ordning med tilladelser og er underkastet en ordning med attester.
2. Der kræves tilladelse som omhandlet i artikel 5 til 10 for befordring ad vej for egen regning bortset fra de former for befordring, som er defineret i artikel 2, nr. 4.
3. De i stk. 1 omhandlede attester udstedes af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor køretøjet er registreret, og gælder for hele strækningen, herunder transitstrækningen.

De skal svare til en model, der er fastlagt af Kommissionen efter høring af medlemsstaterne.

AFDELING V

KONTROL OG SANKTIONER

Artikel 14

Rejsehjemmel

1. Passagerer, som benytter rutekørsel eller pendulkørsel, med undtagelse af speciel rutekørsel, skal under hele turen medføre en individuel eller kollektiv rejsehjemmel med angivelse af:

- afgang- og bestemmelsessted, og i givet fald om der er tale om en returbillet
- rejsehjemlens gyldighedsperiode
- takst og for passagerer, der har betalt for indlogering, turens samlede pris inklusive indlogering, samt hoteltets navn.

2. Den i stk. 1 omhandlede rejsehjemmel forevises på forlangende for enhver hertil bemyndiget kontrollør.

Artikel 15

Kontrol under befordringen og i virksomhederne

1. Tilladelsen eller kontroldokumentet medføres i køretøjet og forevises på forlangende for enhver bemyndiget kontrollør.

I de i artikel 4, stk. 2, nævnte tilfælde erstatter kontrakten eller en bekræftet kopi heraf kontroldokumentet.

2. Transportvirksomheder, der udfører international personbefordring med bus, skal tillade kontrol med henblik på at sikre, at driften udføres forskriftsmæssigt, særlig med hensyn til køre- og hviletider. Som led i gennemførelsen af denne forordning er kontrollørerne bemyndiget til:

- a) at kontrollere bøger og andre dokumenter vedrørende virksomhedens drift
- b) at tage kopier eller uddrag af bøger og dokumenter på stedet
- c) at få adgang til alle virksomhedens kontorer, anlæg og køretøjer
- d) at få udleveret alle oplysninger, der findes i bøger, dokumenter og databanker.

Artikel 16

Gensidig assistance

1. Medlemsstaterne giver på anmodning hinanden enhver relevant oplysning, de er i besiddelse af, om:

- overtrædelser af denne forordning og af andre fællesskabsregler om international personbefordring med bus, begået på deres eget område af en transportvirksomhed fra en anden medlemsstat, samt om iværksatte sanktioner
- sanktioner, der er iværksat over for egne transportvirksomheder for overtrædelser begået på en anden medlemsstats område.

2. Den tilladelsesudstedende myndighed tilbagekalder en tilladelse, hvis indehaveren ikke længere opfylder de betingelser, som har været bestemmende for udstedelsen af denne tilladelse i medfør af denne forordning, og navnlig hvis anmodning herom fremsættes af den medlemsstat, hvor transportvirksomheden har hjemsted. Den tilladelsesudstedende myndighed underretter omgående de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat.

3. Medlemsstaternes kompetente myndigheder forbyder en transportvirksomhed at udføre international personbefordring efter denne forordning, hvis virksomheden gentagne gange har begået alvorlige overtrædelser af bestemmelserne om trafikikkerhed, især vedrørende køretøjer og førernes køre- og hviletid.

AFDELING VI

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 17

Overgangsbestemmelser

Tilladelser til kørsel, som allerede er givet på tidspunktet for denne forordnings ikrafttræden, gælder fortsat indtil deres udløb, for så vidt der kræves tilladelse for den pågældende kørsel.

Artikel 18

Aftaler mellem medlemsstater

1. Medlemsstaterne kan indgå bilaterale og multilaterale aftaler med henblik på større liberalisering af den virksomhed, der er omfattet af denne forordning, navnlig for så vidt angår ordningen med tilladelser og forenklingen af eller fritagelsen for kontroldokumenter.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om aftaler, der indgås i henhold til stk. 1.

Artikel 19

Gennemførelse

Medlemsstaterne træffer inden den 1. juni 1992 og efter høring af Kommissionen de foranstaltninger, der er nødvendige til gennemførelse af denne forordning, og meddeler disse til Kommissionen.

Medlemsstaterne træffer navnlig foranstaltninger vedrørende midler til kontrol samt sanktioner ved overtrædelse. De sikrer, at alle sådanne foranstaltninger gennemføres uden forskelsbehandling på grundlag af transportvirksomhedens nationalitet eller hjemsted.

Artikel 20

Rapport og forslag fra Kommissionen

1. Kommissionen aflægger rapport til Rådet inden den 1. juli 1995 om gennemførelsen af denne forordning. Inden den 1. januar 1996 forelægger den Rådet et forslag til forordning om forenkling af procedurerne, herunder — afhængigt af rapportens konklusioner — afskaffelse af tilladelserne.

2. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal inden den 1. januar 1997 på grundlag af det i stk. 1 nævnte forslag fra Kommissionen.

Artikel 21

Ophævelse

1. Forordning nr. 117/66/EØF, (EØF) nr. 516/72 og (EØF) nr. 517/72 ophæves.

2. Henvisninger til de ophævede forordninger skal anses for henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 22

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juni 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. marts 1992.

På Rådets vegne

Jorge BRAGA DE MACEDO

Formand

BILAG**Kørsel som omhandlet i artikel 2, nr. 3.1, litra d)**

Sådan kørsel omfatter

- 1) rundture uden optagning af nye passagerer undervejs, dvs. kørsel, der udføres med ét og samme køretøj, som på hele strækningen befordrer den samme gruppe passagerer og bringer den tilbage til afgangsstedet
 - 2) kørsel, der omfatter kørsel med passagerer fra et afgangssted til et bestemmelsessted efterfulgt af tomkørsel til køretøjets afgangssted
 - 3) kørsel med forudgående tomkørsel fra en medlemsstat til en anden medlemsstat, på hvis område der finder optagning og afsætning af passagerer sted, forudsat at disse passagerer :
 - er grupperet efter befordringsaftaler, som er indgået inden deres ankomst til det land, hvor optagningen eller afsætningen finder sted, eller
 - tidligere af samme transportvirksomhed er blevet befordret på de i punkt 2 ovenfor fastsatte betingelser i det land, hvor de er taget op, og befordret ud af dette land, eller
 - er blevet inviteret til at tage til en anden medlemsstat, idet befordringsudgifterne afholdes af den inviterende person. Passagererne skal udgøre en homogen gruppe, som ikke udelukkende må være dannet med henblik på denne rejse.
-